

dega učitelja! Ali ni mu bilo dolgo delovati med mladino, pač prezgodaj za vse učiteljstvo, prezgodaj za mladino in za oni priprosti narod, kateri ga je tako spoštoval in ljubil, prezgodaj zame, ugrabila ga je — bela smrt — — —

\*     \*     \*

Ni ga več! — — Ona huda, neozdravljiva bolezen, katera izbira svoje žrtve posebno mej učiteljstvom, — ona je tudi njega zmagala. Ob novem, še ne zarašlem grobu kuka mu tožna kukavica njegova siromašna, bédna mati — vdova, plakajo njegovi bratje in sestre, plakajo otroci, katere je učil, plakajo znanci mu in prijatelji, plakajo vsi kateri so ga poznali, plakam tudi jaz. Ravno v zadnjem pismu, v katerem sem mu pisal, tolažil sem ga, kako se vrača k nam vesela, evetiča vzpomlad in prinaša vsemu stvarstvu novih darov in krasote, prinesla bode izvestno tudi njemu zaželenega zdravja in novih močij. Opisal sem mu, kako se bode sprehajal izmej zelenega polja, na obronkih pozdravljal ga bodo dehteče cvetice, v grmovji glasila se bode ptičica, a gori sredi modrega, jasnega neba svetlelo bode rumeno solnčece in se veselilo preporoda v naravi, veselilo se tudi njega ozdravljočega se bolnika. Siromak pač nisem znal, da je dobil moje pisence le nekoliko ur pred svojo smrtno, oj tedaj je pač znal, da ne bode več učakal vesele vzpomladi, ne bode več poslušal gostoleče ptičice, ne bode več gledal sinjega neba in rumenega solnčeca. Ali kaj govorim? Oj dà, gledal je on tedaj v duhu vže ono rajske, večno vzpomlad, katera ga je čakala gori nad zvezdami, poslušal je tedaj vže milo in zvôenko petje nebeških angeljev krilatev, od ondù svetlélo mu je nasproti neskončno svetlo in ljubko solnčece božje dobrote in milosti, katerega mu ne ugrabi — nemila smrt — — —

Ne morem dalje! Prijatelj, tam gori nad zvezdami, poslavljjam se od tebe, vendar ne zabim, ne zabim te nikdar — — —



## Listje in cvetje.

### Drobtine.



Izgubili smo v pretečenem mesecu zopet dva vrla duhovna pastirja in prijatelja našemu listu. Umrl je

**Janko Tikvić,**

kapelan v Wundschuh-u na Štirskem v najlepših letih svoje dôbe, a v 3. dan meseca

februarja umrl je starosta in učenjak slovenski, prečastiti gospod

**Davorin Trstenjak,**

župnik v Starem trgu na Štirskem in obče znani pisatelj slovenski. Ž njim smo izgubili Slovenci vélmoža, kakeršnegra bode narod slovenski pogrešal mnogo mnogo let. A njegovo ime se bode s častjo imenovalo po vsem širnem učenem svetu. Bodí mu blag spomin tudi v našem listu; v miru naj počiva!

## Kako pojó sôvi otroci v Gribljah.

(Národná pésenca; zapisal —è.)

Sôva sedí na panjiču,  
Kaj bi sôva rada?  
Iglico na nádra.  
Kaj bi z iglo délala?  
Žaklje bi si šívala.  
Kaj bi z žaklji délala?  
Zrnje bi si sípala.  
Kaj bi z zrnjem délala?  
Prasce bi si pítala.  
Kaj bi s prasei délala?  
Salo bi si šépala.  
Kaj bi s salom délala?  
Kola bi si mázala.  
Kaj bi s koli délala?  
Cigel bi si vózila.  
Kaj bi s ciglom délala?  
Grade bi si zídala.  
Kaj bi z grádi délala?  
Po njih bi se šétala.



## Zabavna naloga.

(Priobčil H. Podkrajšek.)

m n ž .  
e j r v . .  
k p r t . .  
k l s t v . .  
k l m t . .  
č k l m š . .  
l n r t v . .  
č g l n . .  
n r ž . .  
b l n . .  
r r s t t . .  
l r š . .  
m n t . .

Postavite mesto pik samoglasnike ter zvežite je s pridejanimi soglasniki v besede. Te besede potem razvrstite takó drugo pod drugo, da vam njihove začetne črke, ako je čitate od zgoraj niz dolu, dadé ime velikega prijatelja slovenske mladine.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

## Demandant.

(Priobčil J. Polec.)

a  
a a a  
a a b c e  
c é e e e g  
i j k k k l l l m  
m m m n o o o  
r s s s t  
t t v  
v

Zaménjajte v tem demantu črke takó med seboj, da se bode čitalo v 9. vrstah 9 besed od leve proti desnej; peta vrsta naj se čita tudi od zgoraj niz dolu posamičnih besed.

Besede naj značijo: 1. soglasnik; 2. pijačo; 3. kovino; 4. pesnika slovenskega; 5. ime in primik pisatelja slovenskega; 6. vas na Notranjskem; 7. prvaka slov. naroda; 8. zver; 9. soglasnik.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

## Zagonetka.

(Priobčil H. Podkrajšek.)

Mlad . . .	?
Nerodovit . . .	?
Neumen . . .	?
Ubožen . . .	?
Skop . . .	?
Svetel . . .	?
Visok . . .	?
Voglat . . .	?

Napišite 8 pridevnikov, ki imajo zgoraj naštetim nasproten pomen, ter razvrstite jih potem tako drugega pod drugega, da vam njihove začetnice, ako jih berete od zgoraj niz dolu, povedó, česa nekaterim otrokom manjka.

(Odgonetka v prihodnjem listu.)

**Listnica.** Gg. F. R. v Kortah: Prosimo večkrat kaj; — t- v Lj.: Zdi se nam premalo zanimivo, a vendar bi potreboval sestavek vsaj dve tiskani strani; zatorej smo odložili. — Lj. St. v Lj.: Pri poslanem obelisku nista zapisali, kaj besede značijo; zatorej pomanjkljivo. — F. S. v Gradiči: Priljeno se porabi; a radi bi znali, kdo ste? — Podkramski v Lj.: Nekaj Vasih spisov priobčimo o drugej priložnosti; zdaj ni bilo mogoče. — Nekaterim drugim „Vrtčevim“ sotrudnikom: Pisemo ali pa v prihodnjej listnici.